

વડોદરામાં પડેલી હડતાલ.

વચનાર

રણછોડદાસ એફ. એમ.

વચનાર—નાણાવટમાં

બુકસેલર—એમ. જી. પોષ્ટરાણા.

સુરત.

સુરત "ખાદખશ" છાપખાનામાં

છાપ્યું છે.

સંવત ૧૯૪૫.

સને ૧૯૮૯.

કિંમત ૧ આનો.

૪૦૨૫

ખરીદ કરો ? હસવાને માટે !

અજબ ચોપાનિયું.

૬૦૨૬ આગળથી ધરાકથઈ પૈસા આપનાર પાસેથી
ચાર આના.

પાછળથી ધરાકથઈ પૈસા આપનાર પાસેથી
આના આઠ.

આ “ ચોપાનિયું ” આગળની શરૂઆતમાં ખાહર
પડનાર છે માટે સૈંદ વાંચનાર સર્જનો આસરે આખી પોતાનું
ધ્યાન નામ નિચે આપેલાં ઉકાણે નોંધાવી જવું. અગર તે
પોતાની મારફતે લખી જણાવવા સદે ગ્રહસ્થોએ મેહેરમાંના
કરવી.

જે “ ચોપાનિયું ” ગુજરાતી સાદી ભાષાથી નાટક,
વારતા, ગાયન, દુચકા, નશીયત, તથા હુજર વિગેરેમાં ખાહર
પડી, પોતાના નામની આલાકી મેળવશે.

જાહેર ખખરનો ભાવ.

ચાર લાઈનના ૩૦—૫—૦

હેડલીલ વેહ્યવાના ૩૪—૦—૦

દશાવરના ધરાકો પાસે ટપાલ સહિત
આઠ આના આગળથીજ

મુરત ખોદાબક્ષ પ્રેસ નાણાવટ.

એમ. જે. પોદવાલા.

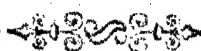
શ્રીમંતસરકાર માહારાજ શિયાણરાવની
શેવામાં પ્રજાની વિનંતી.

—૦૦—

લાવણી.

માહારાજ શિયાણરાવ, કહું છું કરજોડી.
આ અરજ રાંકની ધરજો મતિછે થોડી,
તમે સૂર્ય રૂપીછો આપ, નીશી દુર કરો.
રઘયતનોછે પોકાર, સુખજી સાંભળશો,
ધરો નજર તમે માહારાજ, ઉરમન આણી,
આપો રઘયતને બહુ સુખ, પોતાના બાણી,
આવે દેશ દેશના લોકો સલામો ભરવા,
રઘયતની આણો દાઝ, દુઃખ દુર કરવા,
એવી ધરજું હું આશ, રઘયતની અરજ,
તમે કરશો સૌપર મેહર રાખશો મરજ.

વડોદરામાં પડેલી હડતાલ.

ગરબી.

રાગ—ગીરધારીરે વાત કહુ તે વિચારો.

જીવો ગારીરે વડોદરામાં ખાઈ, હું બતાવિશું તમને ગાઈ
કરવા લોકોને, બંધી છે દુઃખદાઈ, એવું નામ છે હડતાલ ખાઈ.

બુલ.

નથી રાજ શિયાળાવરે, ક્યાંથી યાવ લોકોનો ખમાવરે,
તેનો પ્રજાપર પુરો લાવરે, દયાળુરે ન્યાય કરતાં ચાલી
એવું નામ છે હડતાલ ખાઈ.

ત્યાં નિકળ્યોરે સ્ટાંપ આકટનો ધારો, તારીખ પેલી આગષ્ટ સ્ત્રીકારો;
એથી લોકોનારે મનથયા વિચારો, રાંક રૈયતને ના મારો.

બુલ.

એવો બાળો પડ્યો છે બારીરે, પાડો ધારો જરા વિચારીરે,
કહે છે રહમત, જીલમએ ગારીરે, ગાયકવાડીરે વડોદરાની માછી
એવું નામ છે હડતાલ ખાઈ.

ધારી પ્રજાનેરે આપ એવું ના કેહશો, કડી રહમતની આપિશ લેશો,
કમા લાવીરે દુઃખ જરા તવ દેશો, ફર સ્ટાંપ આકટને ચહેશો.

જુલ.

આશ રાખીએછે મનરે, એમ અર્થ યુગ્મરે માફજનરે
તાહકુ હમારં તનરે, વીનતીયારે કહેછે સરવે આંહી
એનું નામછે હડત્ર બાહ.

ગરબી.

રાગ—(સાડે, સાડે રે સુરત સ્થેર મુખાર્ધ અલખેલી.)
ક્યાં ગયારે શિયાળરાવ, પ્રજ્વળા પાળક એ;
હોછે ફેરતા ઘટાડી ભાવ, દુઃખનાં ટાળક એ.—(ટેક.)
ખંધ રહીછે દુકાનો સરવે વડોરાની માહેર,
ગાયકવાડી રાગ્ય જોતાં, મળતી સડને છાંય—દુઃખ.
અરજી કરવા ગયાં હમે સહિ, દીવાન સાહેબની પાસર,
ઉમંગ રાખી મનમાં મોહતો, ટુટી હમારી આસ—દુઃખ.
સુંદર મુખથી કહેવા લાગ્યાં, દીવાન સાહેબ હમનેરે,
રડાંપ આકટ હાલ અલાવો, ખેંચી ધ્યાન કહીશુ તમને—દુઃખ.
શુંણી હકીકત આવી ત્યાંથી, આપ્યા હમારે દ્વારરે,
હડતાન પાડી સરવે ઠેકણે, કરી લોકોએ વિચાર—દુઃખ.
વેપાર રોજમાર ખંધ થયોને, આવી મળતાં લોકોરે.
ટોળે ટોળાં ભેગાં થઇને, કરતાં સરવે શોકો—દુઃખ.

જાહેરનામા છપાતા કાઠ, ઉપગ્રવવા દુકાનરે.
 મત્ત ૧૦૦૨યાછે માહજન લોકો, ધરતાં નહીંતે કાન—૬
 કંઈક માહજનો મળી એકાં. મુકતા રાજપર તારરે,
 આપણ નિઃશ્વ થઈને ફરતાં. ધરની તેઓ આર—૬:ખ.

મરશીયા રાગ.

હાય દુ:ખ આ ખમશે ગરીબો શીરીતે,—ખમશે ગરીબો શીરીતે;
 બેડી હડતામ આવીને એક ચીતે,—હા૦ (૮૬.)
 તારીખ બાવીસમીને સોમવારે, સને અરાડ નેપ્યાશી જવારે;
 માસ જુલાઈનીતે સવારેરે—હા૦ ૧
 ડાંચાં રટાંપથી સરવે તે લોકો, લાગ્યો વેપારીને માહટો ધોકો,
 બેઠા ધરીને સહ તેઓ શોકો—હા૦ ૨
 ખંધ દુકાનો સરવેએ કીધી, અરજી સરકારની ઉરમાં ન લીધી,
 છુટની દહેશતથી પ્રજા બહુ ખીધીરે—હા૦ ૩
 ચડતી તરકારી સુરતની અરકી, ખીજો માલ રહેછે તે બદકી,
 મળે લોકોને ક્યાંથી ત્યાં કટકીરે—હા૦ ૪
 અમબહારોને એન પડે ક્યાં, જુવે દુકાનો ખંધ સરવે ત્યાં,
 ધણ દીગરી તેઓનો ફરે જવારે—હા૦ ૫

||કોને ધિરજમાં લાવે, આગળ પાછળ ધણું સમજાવે,
તેવોનું જરા કંઈ ફાવેર—હાં ૬

ઝરીબની ગઈ છે ભાઈ, નથી છોડતાં હડતાલ પાઈ,
પકડી બેઠાં છે ખુબ આહીરે—હાં ૭

પર કરે છે રાજન નવો. હોય નાણું જનીપાસ તેઓ
તારથી માંગે છે જવાબ એવોરે—હાં ૮

આશું જુલમ હમા પર બારી. દુઃખમા પડ્યા છે સરવે વેપારી,
તમે દાદ શું હો આ હમારીરે,—હાં ૯

જવાબ ખુશિની હમાને આપો, દુઃખ રાંકડી રહ્યતનું કાપો,
પ્રભ પાલણુનાં છો માખાપોરે—હાં ૧૦

ઓદાબક્ષ
છાપખાનુ

મુરત
નાણાવટ.

